

De var ikke alle sammen lige heldige. Nogle af dem var virkningsfulde i den forstand, at man i hvert fald opnåede, at personer ikke stuede sig sammen i for små lejligheder osv., men de var ikke alle sammen behagelige at gennemføre. Vi fik også lov til at stå ganske alene med dem i mange tilfælde, og det må vi Radikale jo også tage medansvar for. Det gør vi også. Vi løber ikke fra ansvaret.

Men når integrationsministeren nu siger, at vi bare har overtaget tilknytningskravet fra den tidligere regering, så er der altså en meget væsentlig forskel mellem det og så at tilføje et tilknytningskrav for en dansk statsborger. Jeg har altid opfattet det sådan, at når man var dansk statsborger, havde man hjemme i Danmark, og så havde man et dansk pas. Det betød, at man altid var velkommen i Danmark, uanset hvor galt det gik ude i den store verden. Man kunne altid komme tilbage til sit fædreland. Man havde sit danske pas. Det var dér, man havde hjemme.

Nu kommer vi i en situation, hvor man kan sige til danske statsborgere: Ja, ja, ja, det med det danske statsborgerskab og det danske pas gælder alligevel ikke, for du må ikke bo her sammen med den ægtefælle, du har valgt, for ægtefællen hører til et andet sted.

Det strider muligvis ikke mod nogen konventioner, men det strider altså imod min opfattelse af, hvordan et fædreland skal være over for sine borgere. Jeg synes, at det strider imod anstændighed, for at sige det rent ud.

Kl. 15.05

Det vil ramme alle ægteskaber mellem danskere og udlændinge. Det vil betyde 4.000 mennesker om året, der skal have kulegravet deres forhold. Det er spørgsmålet, om det overhovedet er i overensstemmelse med grundlovens § 70.

Til sidst vil jeg gerne spørge: Hvorfor er danskerne så fint og sart et folkefærd, så de ikke kan tåle at blive blandet op med nogle andre?

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu står ministeren og revser og siger, at han hører fra Socialdemokratiet, at vi nu kun satser på integrationsdelen, fordi tilstrømningen ikke længere er et problem, og at det er en uklog holdning.

Nej, det er jo netop en klog holdning, for det er ikke tilstrømningen, der spiller ind her i de kommende år. Men det, der er problemet i dag –

ministeren siger det også selv – er ikke, at vi har udlændinge i Danmark, men at vi har udlændinge, der er på kontanthjælp. Vores svar er integration, integration, integration. Giv dem et arbejde.

Derfor har vi sagt hele tiden, at integration er vigtig, og den er særlig vigtig lige nu, for store dele af det danske arbejdsmarked har på alle områder brug for mennesker; har brug for endnu flere i de kommende år som socialhjælpere, som sygeplejersker, som læger, som lærere.

Derfor kom Socialdemokratiet med sit oplæg til en bedre integration. For vi hørte jo ikke noget fra regeringen. Den nytilkomne regering talte ikke om andet end stramninger, samtidig med at man fortalte, at det er et problem at have udlændinge på kontanthjælp.

Vi er kommet med et oplæg til integration, og vi har set med tilfredshed, at det har fået Venstre og De Konservative til at følge trop. Men det er altså for sent, og 80 mio. kr. er allerede sparet på integrationskontoen. Det er for dårligt.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Til hr. Kamal Qureshi: Jeg har ikke sagt, at det nødvendigvis er let at foretage disse individuelle vurderinger af tilknytningskravet. Jeg har blot sagt, at det ikke er noget nyt. Der findes en administrativ praksis, som er indført af den tidligere regering. Det er den, vi nu vil benytte på en lidt anden måde og over for en større gruppe.

Til fru Elisabeth Arnold: Det er rigtigt, at den tidligere regering gjorde mange ting. Det synes jeg også man skal anerkende. Men det var vel lige præcis problemet med tilstrømningen, man ikke fik tacklet. Man fik ikke stillet krav i forbindelse med familiesammenføring, og det var det, der gjorde, at borgmestrene blev så fortvivlede.

Det vil jeg også sige til fru Sophie Hæstorp Andersen: Spørg kommunerne, om tilstrømningen slet ikke er et problem. Nu skal jeg til at fortælle dem, hvor mange tusinde der skal ud nu her i år. Og så vil de svare: Ja, kære minister, du sender os et antal, og så viser det sig, at en stribe skal have familiesammenføring, og der er adskillige børn osv.

Spørg kommunerne, vil jeg sige til fru Hæstorp Andersen, om tilstrømningen slet ikke er et problem, og om den slet ikke giver integrationsproblemer. Jeg støtter mig trygt til kommunernes svar.

Derfor har vi jo altså også det, der har med flygtningestrømningerne at gøre, hvor vi går ind